

De l'enginy empresarial portat a l'extrem n'ha sortit una idea, de l'Encarna Presseguer, que com si fos màgia aconsegueix treure profit d'allò que d'altres consideren inservible: **"Som Reciclatges del Bages i intentem donar sortida a tot tipus de deixalles del fil: filatura convencional, polièster, sintètic.."** Reciclar és la nova consigna, no hi ha res que no es pugui usar en un món escàs de matèries primeres: **"Imagineu-vos el volum del tèxtil a Catalunya. Les bobines de fil amb què es confecciona un ordit deixen sempre, juntament amb el con, una resta de fil que no es pot aprofitar. Nosaltres fem, de les miques que en sobren, una nova bobina grossa. Els cons els revenem per tornar a fer plàstic o cartró."**

Allò de treure suc de les pedres és ben cert en el cas de l'Encarna, que fa que en rari d'allà on altres no hi veuen sinó escombraries: **"Per recuperar i reutilitzar el fil, ens cal tota una tecnologia que permet que les restes es desfibrin i s'empalmin. És clar que el nou fil no té la qualitat i la resistència del de primera, però també hi ha articles confeccionats a partir de fils més bastos. Per tant, afavorim la feina dels petits teixidors, que pel marge del seu producte no poden comprar fil a les grans empreses, i alhora disminueix el volum de deixalles dins del ram del tèxtil."**

El reciclatge com a subsector dins del tèxtil és una prova de l'evolució dels grans sectors empresarials. Des de la Revolució Industrial, el tèxtil ha estat un dels pilars de l'economia catalana en èpoques en què la mà d'obra ha anat barata. Amb el temps ha anat desapareixent la gran producció. **"El Llobregat ha quedat buit; el que resta són teixidors especialitzats en productes competitiu, molt modernitzats i robotitzats en detriment de la mà d'obra. Nosaltres comprem a aquestes empreses i facilitem als petits teixidors més artesanals matèria primera a millor preu."**

Dins d'aquesta nova branca del tèxtil, continua l'Encarna, el més important és trobar una aplicació per al fil reciclat, veure qui te'l valorarà més i te'l pagarà millor. **"A Catalunya, per l'evolució del tèxtil, el fil té una sortida determinada i prou. Altres països amb tèxtil més manual, en canvi, sí que poden aprofitar el nostre fil. N'hem portat a Portugal i a Iraq, uns països que ens interessen per una altra vessant de la nostra empresa; comprem finals de partides que revenem a països com el Marroc. Allà el fil va a parar a catifes de coloraines i altres productes d'aquest estil."**

L'Encarna parla de la seva tasca amb vivacitat, diríem que amb la il·lusió del primer dia, tot i que ja fa sis anys que aquesta petita empresa recicla una mitjana de cinc-cents quilos diaris de fil. Per fer tot aquest volum, calen dos torns repartits entre sis persones, dos tècnics que supervisin la maquinària i una bona comercial, la mateixa Encarna. De com va ficar-se en aquest projecte ens en fa ara cinc cèntims: **"Reciclabag va néixer a partir de l'empresa del meu marit, que es dedica a l'electrònica aplicada al tèxtil. Jo hi feia de comptable, vaig arribar a conèixer el món de les teles i vaig pensar que el reciclatge dins el sector també tenia futur. Ara som una empresa independent."**

En Joan Escalè, tècnic en maquinària tèxtil i empresari, segueix l'explicació de la seva dona. D'aquest matrimoni, que es considera ben

avingut tant personalment com professionalment, no en podia sortir altra cosa que no fos una filla tan emprenedora com els seus progenitors. La Gemma, tot i la seva juvenesa, també s'ha embarcat en la seva primera experiència empresarial, en aquest cas en el món del multimèdia especialitzat en materials educatius.

De ben segur que aquestes dues generacions d'empresàries, dues visions del món empresarial femení, no s'han trobat tanmateix amb els mateixos entrebancs, i és que l'Encarna ha viscut l'eclosió femenina en el món laboral: **"Oi tant, que ha canviat el món de la dona, sobretot quant al reconeixement. Jo vinc de família empresària, de jove vaig treballar amb els pares, restauradors, i a l'època apreníem de seguida que calia estar al peu del canó, perquè no hi havia recursos i calia estar units. Des de llavors que he après a treballar per a mi mateixa i no he treballat mai per a un altre."**

La nostra protagonista sap de la seva experiència familiar que les dones han estat sempre les que han tirat del carro, fins i tot quan no se'ls reconeixia el paper que avui tenen a la societat: **"La mare sempre ha estat en segon pla quan en realitat era qui més empenta tenia i qui portava, a més, el llast de la casa i els fills. Si una dona s'ho val i és lluitadora pot fer-ho tan bé o millor que un home, en els negocis."** Com a empresària, l'Encarna no ha trobat obstacles insuperables, però hi continua havent la idea que l'home és més eficient: **"Sovint he vist el dubte de l'home que pensa: '¿Ens en podem fiar, d'aquesta senyora? Potser és que no sap què fer a casa.' Això no obstant, he d'afegir que com a dona també he estat molt ben rebuda arreu."**

La Gemma, que ha tingut una preparació amb què no va comptar la seva mare, també ha trobat reticències a l'hora de ser acceptada: **"Ser jove i dona no és pas un avantatge; fa que els clients no et vegin capaç d'allò que els presentes."** Tot i aquestes dificultats, a l'Encarna no li ha anat gens malament. La seva fórmula, confessa, la té a casa. **"Sempre he pensat que, a part de marit i pare, en Joan és un gran amic que, amb la seva preparació i recolzament, m'ha ajudat molt. Tot plegat fa que siguem un bon equip, es guanyin o no diners, perquè el més important és que sóc ben feliç reciclant, fent de drapaire; treballo a gust i visc molt bé. A vegades s'és feliç amb ben poca cosa, i això és el que cal a la vida, equilibrar-se i ser feliç."**

Una bona filosofia que pot aplicar-se als joves d'avui dia, afegeix l'Encarna: **"Potser el problema del jovent, tan ben preparat, és que s'ho agafa tot negativament; la vida és un joc seriós, però no deixa de ser joc. I si una cosa surt malament, mala sort. Als inicis jo li deia al meu marit que si no teníem res tampoc no hi perdriem res."**

L'energia i l'optimisme de la propietària de Reciclabag, dos ingredients essencials per a l'èxit com a nous drapaires del tèxtil, un projecte de futur assegurat, no tenen límit.

Encarna Presseguer - Navarcles (el Bages)